

STŘÍPKY MINULOSTI

nepravidelná příloha Cvrčovického ZPRAVODAJE

12. srpna 2013

zdarma

Číslo V

Z knihy : Houska a bílé kafe od Stanislava Plecitého.

Bubeník – policajtský péra a buben

Naproti, jenom přes tu úzkou vesnickou silnici v patrovém vysokém domu bydlí bývalá porodní bába. Jak to všichni ti velcí i moje máma říkají, ta bába byla ve vsi dost potřeba. Už není, můj brácha se narodil v nemocnici ve Slaném, tak už ta porodní bába u nás vůbec potřeba nebyla. V nemocnici jsou přece doktoři.

Taky tady ještě ve vsi bydlí tu v tomhle domě obecní policajt, snad je to i manžel té porodní báby, asi, říká se to. Mají i stejné jméno. Policajt je opravdický, důležitý, někdy i zlý. Chodí po vsi a má na starosti pořádek, není s ním ale žádná legrace, je hodně přísný i na nás kluky. Pohlavek je někdy ve vzduchu i docela blízko.

Má parádní uniformu a na klobouku péra, jako ten strážník při oslavách na Sokolovně. Asi jsou to jenom péra z kohouta, ale jsou to péra policajtský. Jsou tedy docela pěkně dlouhý a hezky barevný. Dělalí mu na tom jeho klobouku hodně moc velkou parádu. Vždycky, když ho potkám, vidím jenom ten jeho klobouk, padnul mi do očí, tolik se mi líbí.

Po vsi ale taky ještě chodí, jako ten policajt, i obecní bubeník. Můžeme ho někdy i potkat, no a to potom my všichni kluci rychle běžíme na to jeho místo bubnování a čekáme, aby nám nic neuteklo a nezmeškali jsme to jeho bubnování. Když jsem ho uviděl poprvé i já, tak jsem vůbec nevěděl, kdo to je, ale táta mi to řekl. To je bubeník, co lidem čte zprávy z obecního úřadu. Tak mě to povídal. No tak už to vím.

Jaký je bubeník? Ted', když na něj koukám? Takový malý pán, slaboučký, má trochu, no možná už dost sako a v něm má zepředu pod rameno do toho svého saka zastrčené papíry, které musí přečíst. Ty papíry mu koukají ven a je to docela divný, že je ještě neztratil. Jsou to přece úřední papíry a na ty se musí dávat velký pozor. Velký! Je to oznámení!

Přes krk má kožený řemen, na kterém má přidělaný bubínek. Ten jeho bubínek je docela malý, no dá se říct, že není moc velký. Ani velký, ani malý. Nese ho přes rameno tak, jako se nosí velká kabelka. Paličky, kterými na něj bubnuje, ty má dvě, jsou zastrčené do poutek na tom řemenu od bubnu, a takhle chodí po vsi, když má to bubnování.

Stojíme s mým tátou ve vsi a ejhle, zrovna přichází pan bubeník. Tak počkám, co vybubnuje, říká můj táta, jakou novinu nebo nařízení. Pomalu přichází, ale zdá se mi, že vůbec dneska nepospíchá, dělá se takový důležitý, protože vidí, že na něj čekáme a je nás tady čekajících už víc, ne jenom já s tátou. Možná se trochu naparuje, je přece úřední bubeník. Jó vesnický.

No a konečně je tady. Bubeník, když přijde na svoje místo, kde vždycky bubnuje, tak pomalu zastaví a začne si připravovat bubínek k bubnování. To ho popotáhne z boku ke svému břichu, narovná ho jako stoleček, důležitě se po nás podívá jestli se na něj díváme, a když sám vidí že jo, potom zase spokojeně pokračuje. Pustí si ten bubínek trochu níž, aby na něj dobře dosáhl rukama s těmi paličkami, no a konečně začne bubnovat.

Bum ta ratata bum bum bum. Mám tu pro vás zprávu, bum bum bum, a teď přijde na řadu, bum bum bum, z obecního úřadu, bum bum bum. Bum ta rata ratata, pojd'te všichni před vrata! Bum.Bum. Bum. Vyvolává, aby to bylo všechno slyšet. Křičí, ze všech sil. Bubnováním i voláním svolává lidi. Všechny!

Potom. Hodně důležitě, jako ten největší král ze všech králů. Přečte obecní nařízení i ostatní zprávy pro lidi ze vsi a zabubnuje konec. Bum bum bum, to je konec , bum.

Užívá si to, bubeník jeden ušmudlaný.

Paličky zastrčí na řemen, papíry sroluje do takové trubičky, kterou zastrčí za to svoje ušmudlané sako a bubínek pošoupne řemenem tak, že ho má zpátky přes rameno zase jako kabelu. Je připravený pokračovat tím svým bubnováním po vsi a na všech místech zastavit, připravit se a začít svolávat lidi.

Velké, důležité divadlo.

Bum ta ra ta bum bum bum. Mám tu pro vás ...

Jako děti koukáme a líbí se nám to.

Bubnuje přece dobře. A důležitě.

Nakonec mi dovoluje osobní poznámku. Když jsem to přečetla, viděla jsem, o co vše dnes lidi a děti přicházejí, díky jednomu zapnutí obecního rozhlasu. O to setkávání u posledních novinek, o probírání jejich obsahu a diskutování nad jejich obsahem. Doba sice pokročila, ale ne všechno z minula bylo špatné. Někdy jen pomalejší, ale špatné rozhodně ne.

Hana Cruseová

PRO ZÁBAVU

	2				9		3	
	7			5				1
4			8			6		
1			5	2	4	9		6
7			1	6		4		8
		4				2		
3	4	8	2				9	5
2	6		7	3		1		
5								

STŘÍPKY MINULOSTI

nepravidelná příloha Cvrčovického ZPRAVODAJE

12. srpna 2013

zdarma

Číslo V

Z knihy : Houska a bílé kafe od Stanislava Plecitého.

Bubeník – policajtský péra a buben

Naproti, jenom přes tu úzkou vesnickou silnici v patrovém vysokém domu bydlí bývalá porodní bába. Jak to všichni ti velcí i moje máma říkají, ta bába byla ve vsi dost potřeba. Už není, můj brácha se narodil v nemocnici ve Slaném, tak už ta porodní bába u nás vůbec potřeba nebyla. V nemocnici jsou přece doktoři.

Taky tady ještě ve vsi bydlí tu v tomhle domě obecní policajt, snad je to i manžel té porodní báby, asi, říká se to. Mají i stejné jméno. Policajt je opravdický, důležitý, někdy i zlý. Chodí po vsi a má na starosti pořádek, není s ním ale žádná legrace, je hodně přísný i na nás kluky. Pohlavek je někdy ve vzduchu i docela blízko.

Má parádní uniformu a na klobouku péra, jako ten strážník při oslavách na Sokolovně. Asi jsou to jenom péra z kohouta, ale jsou to péra policajtský. Jsou tedy docela pěkně dlouhý a hezky barevný. Dělají mu na tom jeho klobouku hodně moc velkou parádu. Vždycky, když ho potkám, vidím jenom ten jeho klobouk, padnul mi do očí, tolik se mi líbí.

Po vsi ale taky ještě chodí, jako ten policajt, i obecní bubeník. Můžeme ho někdy i potkat, no a to potom my všichni kluci rychle běžíme na to jeho místo bubnování a čekáme, aby nám nic neuteklo a nezmeškali jsme to jeho bubnování. Když jsem ho uviděl poprvé i já, tak jsem vůbec nevěděl, kdo to je, ale táta mi to řekl. To je bubeník, co lidem čte zprávy z obecního úřadu. Tak mě to povídal. No tak už to vím.

Jaký je bubeník? Ted', když na něj koukám? Takový malý pán, slaboučký, má trochu, no možná už dost sako a v něm má zepředu pod rameno do toho svého saka zastrčené papíry, které musí přečíst. Ty papíry mu koukají ven a je to docela divný, že je ještě neztratil. Jsou to přece úřední papíry a na ty se musí dávat velký pozor. Velký! Je to oznámení!

Přes krk má kožený řemen, na kterém má přidělaný bubínek. Ten jeho bubínek je docela malý, no dá se říct, že není moc velký. Ani velký, ani malý. Nese ho přes rameno tak, jako se nosí velká kabelka. Paličky, kterými na něj bubnuje, ty má dvě, jsou zastrčené do poutek na tom řemenu od bubnu, a takhle chodí po vsi, když má to bubnování.

Stojíme s mým tátou ve vsi a ejhle, zrovna přichází pan bubeník. Tak počkám, co vybubnuje, říká můj táta, jakou novinu nebo nařízení. Pomalu přichází, ale zdá se mi, že vůbec dneska nepospíchá, dělá se takový důležitý, protože vidí, že na něj čekáme a je nás tady čekajících už víc, ne jenom já s tátou. Možná se trochu naparuje, je přece úřední bubeník. Jó vesnický.

No a konečně je tady. Bubeník, když přijde na svoje místo, kde vždycky bubnuje, tak pomalu zastaví a začne si připravovat bubínek k bubnování. To ho popotáhne z boku ke svému břichu, narovná ho jako stoleček, důležitě se po nás podívá jestli se na něj díváme, a když sám vidí že jo, potom zase spokojeně pokračuje. Pustí si ten bubínek trochu níž, aby na něj dobře dosáhl rukama s těmi paličkami, no a konečně začne bubnovat.

Bum ta ratata bum bum bum. Mám tu pro vás zprávu, bum bum bum, a teď přijde na řadu, bum bum bum, z obecního úřadu, bum bum bum. Bum ta rata ratata, pojd'te všichni před vrata! Bum.Bum. Bum. Vyvolává, aby to bylo všechno slyšet. Křičí, ze všech sil. Bubnováním i voláním svolává lidi. Všechny!

Potom. Hodně důležitě, jako ten největší král ze všech králů. Přečte obecní nařízení i ostatní zprávy pro lidi ze vsi a zabubnuje konec. Bum bum bum, to je konec , bum.

Užívá si to, bubeník jeden ušmudlaný.

Paličky zastrčí na řemen, papíry sroluje do takové trubičky, kterou zastrčí za to svoje ušmudlané sako a bubínek pošoupne řemenem tak, že ho má zpátky přes rameno zase jako kabelu. Je připravený pokračovat tím svým bubnováním po vsi a na všech místech zastavit, připravit se a začít svolávat lidi.

Velké, důležité divadlo.

Bum ta ra ta bum bum bum. Mám tu pro vás ...

Jako děti koukáme a líbí se nám to.

Bubnuje přece dobře. A důležitě.

Nakonec mi dovoluje osobní poznámku. Když jsem to přečetla, viděla jsem, o co vše dnes lidi a děti přicházejí, díky jednomu zapnutí obecního rozhlasu. O to setkávání u posledních novinek, o probírání jejich obsahu a diskutování nad jejich obsahem. Doba sice pokročila, ale ne všechno z minula bylo špatné. Někdy jen pomalejší, ale špatné rozhodně ne.

Hana Cruseová

PRO ZÁBAVU

	2				9		3	
	7			5				1
4			8			6		
1			5	2	4	9		6
7			1	6		4		8
		4				2		
3	4	8	2				9	5
2	6		7	3		1		
5								